VREMEA SCRIPTURII!

28 Decembrie	2 Cronici 33	Apoc. 19	Maleahi 1	Psalmii 146-147
29 Decembrie	2 Cronici 34	Apoc. 20	Maleahi 2	Psalmii148
30 Decembrie	2 Cronici 35	Apoc. 21	Maleahi 3	Psalmii149
31 Decembrie	2 Cronici 36	Apoc. 22	Maleahi 4	Psalmii150

Intâlnirile bisericii în săptămâna care urmează vor avea loc după cum urmează:

Miercuri, 31.12.2014	18:00 – 20:00
Joi, 01.01.2015	10:00 – 12:00
	18:00 – 20:00
Vineri, 02.01.2015	18:00 – 20:00
Duminica, 04.01.2015	09:00 – 12:00 (Cina Domnului)
	18:00 – 20:00

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Bledea Elena - 28.12
Hodut Eva – 28.12
Stan Mariana – 28.12
Bledea Violeta – 29.12
Crîșmăreanu Andrea – 29.12
Lucuța Cristina – 31.12
Cioloca Maria – 01.01
Iuga Irina – 01.01
Surducan Ambroziu – 01.01
Hudema Iuliana – 02.01
Popa Rodica – 02.01
Marta Adrian – 03.01

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Anul evanghelizării A mai rămas o săptămână. Ai câștigat un suflet pentru Hristos?

Un început nou

28 Decembrie NR. *192*

"Legea Domnului este desăvârșită și înviorează sufletul" - Psalmul 19:7

Viața este o succesiune necurmată de noi începuturi. Primul început este naşterea însăşi. Ea vine însoțită de bucuria părinților care se entuziasmează la ivirea celui dintâi zâmbet al copilului și la cel dintâi gângurit al lui. Doar peste câțiva ani va veni începerea școlii și startul în marea aventură a cunoașterii. La absolvire, vor urma alte uși deschise: o încadrare în muncă, căsătoria, o locuință, etc. Viața merge înainte. De unele începuturi ne amintim cu plăcere; de altele cu tristețe.

Este o mare fericire să poți privi în viitor cu optimism, anticipând cascada mereu nouă a începuturilor viitoare. Oare ce va aduce ziua de mâine ? Dar anul viitor ? Curiozitatea noastră nu va putea fi satisfăcută, dar inima poate aștepta liniștită. Deși nu cunoaștem viitorul, Îl cunoaștem, pe Dumnezeu. Nu ne temem de ziua de mâine, căci Dumnezeu se află deja acolo!

În Exodul, capitolul 12, citim despre unul dintre cele mai însemnate noi începuturi ale istoriei: „Luna aceasta va fi pentru voi cea dintâi lună; ea va fi pentru voi cea dintâi lună a anului." Data marca începutul unei noi existențe, sfârșitul unei vieți de sclavie și începutul viețuirii în libertate și demnitate, în spate era Egiptul și înainte îi așteptau binecuvântările din țara Canaanului. Ce păcat că majoritatea lor nu au avut parte să ajungă să guste din aceste binecuvântări! Necredința lor i-a pierdut și au pierit pe drumurile fără urmă ale pustiei. Din vina lor, ei n-au intrat în odihna promisă (Evrei 3).

Tot așa cum evreii au avut nevoie de ajutorul lui Dumnezeu pentru a fi scoși din robia Egiptului, noi avem astăzi nevoie de același ajutor ca să fim izbăviți din apăsarea păcatului: „Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi" (Rom. 5:8).

Cel mai măreț început pe care-l putem înfăptui este intrarea în viața creștină. Aceasta este minunea veacurilor, în vorbele apostolului Pavel: „Căci, dacă este cineva în Christos este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus; iată că toate lucrurile s-au făcut noi" (2 Corinteni 5:17).

Acest glorios început trebuie încununat cu un sfârșit pe măsură. Țineți minte că nu toți cei care au părăsit Egiptul au intrat în Canaan: „Să luăm bine seama, ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul dintre voi să nu se pomenească venit prea târziu" (Evrei 4:1).

Ca să vezi calitatea unei semințe, nu te lua la ceartă cu limbutul și nu te contrazice cu savantul. Pune-o în pământ și îi vei vedea soiul și valoarea! „Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun. Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și: duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Christos" (I Tesaloniceni 5:21,23).

Roman B. Mullet

Un nou început

VADUVA M.

Întotdeauna va exista un sfârșit și un nou început. Chiar acum ne despărțim de o frumoasă săptămână care se îmbarcă în trenul vieții. Nu încape loc de întârziere, căci conductorul Timp își face bine meseria. Cred că ne-am obișnui deja. Când pleacă una, când vine alta și trebuie să luăm totul de la început. Aceeași gară, același peron, același tren și...cel mai trist...același conductor grăbit.

Orice început are un sfîrșit și după orice capăt de linie urmează un nou orizont. După noapte vine o nouă zi și după zi vine iar noapte.

Nu trebuie să lăsăm tristețea să ne copleșească, ci trebuie să privim cu speranță către zorii zilei ce răsar timid. Nu te teme de un capăt de linie în viața ta, căci ea demonstrează că te așteaptă un nou început. Și acest NOU ÎNCEPUT este șansa ta de a trăi întradevăr frumos, e șansa ta de a deveni mai bun, de a te autodepăși...e șansa ta de A FII!

După noapte vine zi...după nor vine iar soare...după moarte, viață veșnică....pentru că tot în lume e trecător. Iar tu...ești un simplu călător sub soare!

Un nou Început
Luci Baltosu

Am numărat secundele ce trec...
Și pașii mei ce-s îndreptați spre-un mâine,
Din ce în ce mai grei, îmi amintesc,
Lui Dumnezeu Preasfânt să-I mulțumesc,
Pentru belșug și pace, apă, pâine.

Cam indecis, în pragul dintre ani,
Aș vrea să plec dar sufletul suspină,
Atâtea lucruri sunt neterminate,
Dorinți și gânduri au rămas blocate,
În labirintul globului de tină.

Am numărat secundele ce trec...
Chemarea zării-aud și mă-nfioară,
Aș vrea să stau, dar legea cărnii-mi spune,
Că nu am timp, că steaua îmi apune,
Tot ce se naște trebuie să moară.

Îngenuncheat pe pragul dintre ani,
Eu cer clemență și privind în zare,
Mă rog lui Dumnezeu ca să lucreze
În trupul meu și să mă-nvioreze,
Iar anul nou să-l facă de-ndurare.

Am numărat secundele ce trec...
Atât mai vreau: Părinte, dă-mi putere,
Comori în cer s-adun, nu pe pământ,
Un far să-mi fie Sfântul Tău Cuvânt,
Căci Tu-mi ești Doamne, singura avere!

Să pot să duc la capăt lucrul meu
Și slava Ta, ca să se vadă-n toate,
De mai există-n mine-o supărare,
Să iert deplin, să aduc împăcare
Și să iubesc cu dragoste de frate.

Și numărând secundele ce trec,
Să nu gândesc decât la veșnicie,
Căci anii vin și primăveri și ierni,
Dar noi prin Domnul Sfânt suntem eterni!
Îți mulțumesc Părinte! Slavă Ție!

Gânduri de început...

S. CORNEA

Deja le-am pierdut șirul... De câțiva ani buni tot pun punct și o iau de la capăt. E totuși un avantaj și în asta: nu-i loc de plictiseală, de monotonie, viața e tot timpul un suspans și o nouă oportunitate să te reinventezi. Rău va fi când nu voi mai avea ce începe!

Plafonarea e una dintre marile „boli" ce își face loc cu subtilitate în viața indivizilor. Ea pune piedică succesului, dezvoltării și eficienței. Suntem înconjurați de prea multă plafonare, de prea multă apatie și indivizi care se aruncă în brațele hazardului. „Ce-o fi, o fi" aud mult prea des în jurul meu, aud prea des de la adolescenții deja obosiți, de la creștinii cărora abia li s-a zvântat părul de la apa din bazinul de botez. Ce viziuni, ce proiecte, ce planuri, ce perspective? Cu cine? Când lucrurile merg oricum, de la sine, când se poate oricum, când se crede că s-a ajuns la autotsuficiență. Plafonarea nu te lasă să îți vezi limitele, problemele și lipsa randamentului în lucrarea în care ești implicat. Te face să tragi efectiv sania pe uscat... Dacă aș recomanda ceva unor biserici, slujitori ar fi un mare PUNCT. Da, exact un punct mare pentru ca apoi să poată urma de la capăt un început în forță, revitalizare, trezire spirituală. Nu se poate nimic fără acel semnificativ punct.

Din păcate nu ne plac începuturile! Mulți nu înțeleg că un început nu e neapărat un eșec și chiar dacă ar fi rezultatul unui eșec, să zicem, eu personal stimez curajosul sau curajoșii care nu se lasă, care nu se sperie de o nouă pagină goală, de un nou aliniat, care sunt gata cu zâmbetul pe buze să pună punctul. Sunt însă tot mai mulți cei care fug de punctul din viața lor, care preferă confortul apei stătute, dar călduță, care împing cu încăpățânarea catârului la care de mult dezmembrate, care își mușcă pumnii și își smulg firele rare ale bărbii încă în fața ruinelor și nu privesc cerul albastru frumos și nici măcar valea plină de verdeață și perspectivă... E destul de târziu când scriu, mult după miezul nopții... dar tot mă cuprinde tristețea! Bine că nu am scris articolul ieri, pe zi, că îmi stricam, iar, buna dispoziție!

Știu din experiență că un zbor frânt te lasă cu gust de țărână pe buze încă mult timp, că imaginea trecutului bântuie luni bune, un capitol pe care ești forțat sau împins să îl închei îți sfâșie sufletul... dar mai știu că nu rezolvi nimic să consumi energie pentru ceea ce a fost sau e expirat de mult... E mult mai bine să pui Punct și cu credința lui Pavel care a lăsat toate „gunoaiele" pentru un necunoscut plin de surprize, să rupi foaia, să întorci pagina și să începi de la capăt...

Nu știu ce va fi cu acest început – deși tare aș vrea să cunosc toate detaliile – dar deja am pus în raftul din birou o pagină nou nouță la păstrare...

Un an nou frumos, frumos vă doresc tuturor!